

STANDPUNTNOTA

Overkoepelende OnderwijsRaad Wetenschappen

Minoren aan de faculteit Wetenschappen

Situering

Sinds de invoering van de bama-structuur in onze faculteit werken we met een systeem van *minoren*, keuzetrajecten binnen de hoofdopleiding van een student. De meeste opleidingen richten op dit moment minoren van ongeveer 30 à 40sp in.

De minoren komen overeen met andere wetenschappelijke disciplines (bvb fysica minor biowetenschappen) of met een verbredend traject (bvb chemie minor verbreding), en kunnen in sommige gevallen directe toegang geven tot de master horende bij de minorrichting (bvb wiskunde minor fysica geeft directe toegang tot master fysica).

Vanaf hun invoering vormen de minoren echter reeds stof tot discussie. In deze nota willen wij, studentenvertegenwoordigers van de faculteit Wetenschappen, de door ons ervaren problemen met de minoren in kaart brengen en onze visie op mogelijke oplossingen geven.

Problematiek

De verschillende minoren zorgen ervoor dat onze bachelorprogramma's aanzienlijk complexer worden. Een wildgroei aan keuzetrajecten kan naar de buitenwereld toe als zeer chaotisch overkomen. Er zijn gevallen bekend waarbij studenten expliciteren dat dat een argument was om niet voor onze faculteit of universiteit te kiezen. Het werkt echter ook omgekeerd: sommige studenten geven aan dat het minorensysteem hen overhaald heeft om aan onze faculteit te komen studeren.

Een tweede opmerkelijk feit is dat het systeem van minoren opvallend goed onthaald en gebruikt wordt in de WIF (Wiskunde-Informatica-Fysica) groep, terwijl er bij Geologie, Geografie en Biologie veel meer problemen worden ervaren. In eerstgenoemde richtingen wordt er ook relatief vaak gebruik gemaakt van de mogelijkheid om door te stromen in de masterrichting van de gekozen minor, terwijl dit bij de andere richtingen veel minder vaak gebeurt. Bovendien wordt in de WIF-groep de kennis opgedaan in een aantal minoren als zeer nuttig ervaren in het eigen vakgebied (bijvoorbeeld Fysica met minor Wiskunde), terwijl deze link voor de andere opleidingen vaak veel vager is. In theorie is dit geen enkel probleem, maar het wordt elk jaar duidelijker dat studenten uit deze groep veel minder kiezen voor als 'moeilijk' ervaren minoren van een bepaalde discipline dan hun collega's uit de WIF-cluster.

Een meer pragmatisch probleem is tenslotte ook de inroostering van de minoren. Te talrijke keuzetrajecten en -vakken voor de student zorgen voor een administratieve overlast die niet meer te verantwoorden is. De laatste jaren zijn hier echter een aantal zeer goede initiatieven genomen, waaronder het beperken van het aantal gegarandeerd ingeroosterde minoren tot drie per richting. We willen er echter op wijzen dat er nog steeds problemen zijn met de inroostering in sommige richtingen, vooral als het OPO's met practica of excursies betreft. Het opnemen van nuttige keuzevakken wordt hierdoor in sommige situaties nagenoeg onmogelijk gemaakt.

Oplossingen

We beseffen dat dit flexibel systeem van keuzetrajecten zowel voor- als nadelen met zich meebrengt. Oplossingen zijn moeilijk te vinden, maar we proberen een paar suggesties aan te reiken.

OOR merkt een groot contrast op in de problemen op tussen de verschillende richtingen, zowel op het gebied van populariteit (worden er veel verschillende minoren gevolgd?) als op meer praktisch vlak (inroostering OPO's). Een

eerste idee om hieraan tegemoet te komen zou een beperking op het aantal keuzevakken in de minoren zelf zijn – dat vermindert de flexibiliteit, maar verhoogt de duidelijkheid voor de student en de administratie.

We vinden ook dat de inhoud van de minoren veel meer zou moeten afgestemd zijn op de richting waarin ze wordt aangeboden, in plaats van bepaald te worden door de verplichting van een eventuele doorstroommogelijkheid naar een master van een andere opleiding (die in veel gevallen nauwelijks of niet gebruikt wordt). Door het schrappen van wegens doorstroomoptie verplicht geprogrammeerde maar weinig aantrekkelijke vakken en deze te vervangen door vakken die nuttiger zijn in het kader van de basisopleiding, kan een minor ook eenvoudig een stuk aantrekkelijker worden gemaakt.

Doorstroomopties kunnen natuurlijk wel behouden blijven voor nauw aanverwante richtingen – maar juist door die grote aanverwantheid vormt dit ook veel minder een probleem (dan denken we bijvoorbeeld aan de opleidingen fysica en wiskunde).

Tenslotte is OOR het niet eens met de mening dat het onderwijsaanbod aan onze faculteit te ingewikkeld is, al kan de communicatie van dit aanbod naar buitenaf toe – vooral op het gebied van niet-ingeroosterde minoren – beter. We zijn er van overtuigd dat het systeem van minoren een meerwaarde voor onze faculteit betekent: niet enkel de brede vorming van de studenten, maar ook de verdieping in aansluitende vakgebieden zien we als erg positief en zouden we zeker willen behouden in de toekomst.